

Európa a „dobrý“ neonacizmus

- CZ24 News | 2. srpna 2023

EU: Informačná agenda, ktorá sa nedá zamlčať ani oklamať, spájala dve udalosti.

Prvá je tragická, srdcervúca, keď pred deviatimi rokmi zahynuli štyri deti v Gorlovke pri ostreľovaní Donbasu. Najmladšie z nich, dievčatko Kira, malo desať mesiacov. Kristina, Kirina matka, sa snažila bábätko zakryť telom, no cez obe preleteli ukrajinské črepiny. Hrozné fotografie „Donbaskej madony“ sa na titulné stránky európskych novín nedostali: koniec júla je pre obyvateľov EÚ vždy dovolenkou a zábavou. Čo im bolo vtedy opáleným a vymódeným, ako z cukru, do nejakých ruských zavraždených detí? Maličkosť, ktorá si nezaslúži pozornosť.

A dokonca aj vtedy v momente, keď Donbas začal čeliť agresii z Kyjeva, pokiaľ aj západná tlač ostreľovanie mierových miest spomenula, tak to boli vždy nejaké „ozbrojené formácie“. Z koho sa skladali, kto im dodával zbrane, kto ich učil strieľať do civilistov, nebolo zvykom špecifikovať. Zbraň vystrelila sama a ľudia tam hynuli nikto nevie prečo. Či už strieľali po nich alebo dokonca strieľali po sebe sami.

O deväť rokov neskôr vplyvný denník „Le Figaro“, reprezentujúci konzervatívne spektrum francúzskej politiky, zverejnil gigantický, objemný materiál, ktorý sa zaoberá práve týmito ozbrojenými formáciami a históriou vzniku oddielov nacistov, ako aj tým, čo robia dnes.

Čítanie materiálu vyvoláva totálny hnus a mrazí krv každému, kto pozná nie až tak staré európske dejiny. Faktom je, že článok vysvetľuje čierne na bielom, prečo je ukrajinský nacionalizmus užitočný, prečo je dobrý a prečo tí, čo slúžili v „Azove“ sa zorganizovali a pridali sa do radov „Pravého sektora“, sú vlastne dobrí (a dokonca veľmi) ľudia.

Ukazuje sa, že nenávisť k Rusku je mimoriadne užitočným faktorom, ktorý pomáha formovať národ. Ukazuje sa, že táto nenávisť sa usilovne pestovala po mnoho desaťročí, rovnako ako boli oslavované aktivity OUN-UPA. Vo všeobecnosti, podľa záverov, militanti OUN-UPA neboli banditi a vrahovia, ktorí masakrovali celé dediny tých, ktorí mali „nesprávnu krv s nesprávnymi erytrocytmi“, nie kati, ktorým nacisti zverili tú najšpinavšiu prácu, ale chlapi, ktorí bojovali s „krutou sovietskou mocou, Gulagom, NKVD a KGB“. A dokonca aj Bandera, ako sa ukázalo, bol „komplexnou historickou postavou, ktorá dokázala sformovať a sformulovať podstatu a princípy ukrajinskej národnej identity“. Princípy sú jednoduché - zabiť čo najviac Poliakov, Rusov a Židov. Nenávisť, dlhá a pretrvávajúca (nielen posledných deväť rokov), nemohla ne viesť k smrti detí. Jeden z tých, ktorých slová sú v článku citované, hovorí úplne otvorene, že sa od roku 1991 pripravoval na vojnu s Ruskom (teda na vraždenie Rusov).

Áno, už aj na Majdane boli ozbrojení nacisti (samozrejme pripravení strieľať a zabíjať tých, ktorí sa im postavili) — táto veta nebola v úvodzovkách, takže budeme predpokladať, že bol zabitý prvý klinec do rakvy mýtu o „neozbrojenej mládeži a pokojných protestoch“. Teraz sa už európske médiá za takéto detaily nehanbia. Hoci keď Rusko pred deviatimi rokmi hovorilo presne o tom istom, nieslo sa to pod hlavičkou „Kremľská propaganda“.

Dnes Európania odmietajú vidieť svastiku, emblémy nacistických rún, ako aj štandardy nacistických divízií na tetovaniach „pravosekov“ a „azovcov“. Európske médiá dnes

aktívne propagujú tézu, že ukrajinský „nacionalizmus“ nemá nič spoločné s nacizmom. V krajine, kde „Figaro“ vychádza, a aj v celej EÚ, je však nacionalizmus stigmatizovaný na všetkých platformách a tí, ktorí sa odvážia verejne prehovoriť o nadradenosti národnej myšlienky, môžu byť postavení pred súd. Za podnecovanie nepokojov, za agitáciu „návratu temných stránok dejín kontinentu“. To znamená, že francúzsky/španielsky/taliansky/holandský a iný nacionalizmus Európskej únie je obľudný, reakčný a môže viesť k občianskej vojne, zatiaľ čo ukrajinský nacionalizmus je dobrý a správny. Kým korzických nacionalistov prenasledujú a zatvárajú do väzenia, o ukrajinských nacionalistoch sa spievajú ódy. Robia to v tých istých médiách.

Európania nie sú idioti a chápu, k čomu môžu viesť hry s „čistou krvou“ a počítaním jej červených krviniek. Ale vo vojne s Ruskom, v ktorej Ukrajina pôsobí ako baranidlo, aby nás na jednej strane zničili a na druhej strane zachránili životy „zlatej pol miliardy“, sú všetky prostriedky dobré.

A tak sa z nacizmu stáva nacionalizmus a následne — vlastenectvo. Európa zatvára oči pred skutočnosťou, že toto všetko je spojené s nenávisťou voči nám.

Je jasné, prečo bude čoraz viac publikácií tohto druhu: je potrebná podpora výdavkov na zbrojenie a Európanov treba naučiť, že zbrane sú pre Kyjev dôležitejšie ako jedlo v chladničke.

Je tiež jasné, že prejde ďalších desať rokov a Európania pochopia, že okrem iného pomáhali živiť nenávisť k Rusom.

Jedna vec však nie je jasná: prečo sa dostatočne nepoučili z hroznej a krvavej lekcie nacizmu. Možno preto, že smrť ruských detí nemala a nemá pre nich význam. Sme pre nich obyvateľstvo, nie národ.

AUTOR: Jelena Karajeva

[ZDROJ](#)

Překlad: NF